ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକାନବେଁ

ପାଲ୍ମୋନି: ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ସମୟ ଓ ଭାଷାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2024-01-15

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ତେରହ ଓ ଚଉଦ ପଦରେ ଯେ "ଏକ ପବିତ୍ରଜନ କହିଲେ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି, ସେହିଜଣ ପାଲ୍ମୋନି ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି; ଏହା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦ୍ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ—ଏହି ଉଭୟ ପୁସ୍ତକ ମିଶି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସମୟ ଏବଂ ଭାଷାର ସ୍ୱାମୀ ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରେ। ପାଲ୍ମୋନି (ଗୁପ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା-ନିର୍ଣ୍ଣୟକାରୀ) ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱଭାବର ସେହି ଗୁଣକୁ ସେହି ଦୁଇଟି ପଦରେ ପରିଚୟ କରାଇବାର ଅର୍ଥର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ଗଭୀରତାକୁ ବୁଝିବା ମାନବୀୟ କ୍ଷମତାର ସୀମାରୁ ପରେ, ଯେଉଁ ପଦଦ୍ୱୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ; କିନ୍ତୁ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା-ନିର୍ଣ୍ଣୟକାରୀ ଯେ ସେହି ରହସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିବା ଏବଂ ସମର୍ଥନ କରିବା ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ।

> ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର; କିନ୍ତୁ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଏବଂ ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସଦାକାଳ ପାଇଁ, ଯେଣୁ ଆମେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବା। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 29:29।

ଏକ ପ୍ରକାଶିତ ଗୁପ୍ତତତ୍ତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ, ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଗଣନାକର୍ତ୍ତା (ପାଲ୍ମୋନି) ସେହି "ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନ ଯିଏ କହିଲେ" ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଯେ ଦୁଇଟି ପଦରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସେଠାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଦୁଇଟି ପଦରେ ଅଦ୍ଭୁତ ଗଣନାକର୍ତ୍ତା ସେହି "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେ, ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହ ଭାବରେ, 1798 ମସିହାରେ ମୁକ୍ତମୋହର କରିଥିଲେ। ସେହି ଦୁଇଟି ପଦରେ, ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ଯେଗୁଡ଼ିକ "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ପାଲ୍ମୋନିଙ୍କ ହସ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ, ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଦୁଇଟି ଫଳକ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଇଥିଲା।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କଥା କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ—ଉଭୟଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରାଯିବ—ଏହା କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।" ଦାନିଏଲ 8:13, 14.

ଦାନିଏଲ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ପରେ, ଏବଂ ତାପରେ ତେର ଓ ଚୌଦ ପଦରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସଂଳାପ ଶୁଣିଥିବା ପରେ, ସେ "ଦର୍ଶନ"କୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।

> ଏବଂ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଦାନିଏଲ, ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି ଓ ତାହାର ଅର୍ଥ ବୁଝିବାକୁ ଖୋଜିଲି, ତେବେ ଦେଖ, ମୋର ସାମ୍ନାରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା ପରି ଜଣେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ। ଏବଂ ମୁଁ ଉଲାଇର ଦୁଇ କୂଳ ମଝିରୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି; ସେ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ଗାବ୍ରିଏଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେହି ଦର୍ଶନ ବୁଝାଅ। ଦାନିଏଲ 8:15, 16.

ଦାନିଏଲ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା "ଦର୍ଶନ" ହେଉଛି "chazon" ଦର୍ଶନ; କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ସେହିଟା "mareh" ଦର୍ଶନ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଥ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି, ଏବଂ ଯଦି ଏହି ତଥ୍ୟଟି ଚୁକିଯାଏ, ତେବେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର ଗଠନ ଓ ପରିକଳ୍ପନା ମୂଳତଃ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଏ। ପନ୍ଦରତମ ପଦରେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ "chazon" ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, "mareh" ଗୁପ୍ତ ରହେ, ତଥାପି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ; କାରଣ "ମଣିଷର ଆକୃତି" (ଗବ୍ରିଏଲ) ସନ୍ଦର୍ଭରେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "mareh"ର ଅନୁବାଦ "ଆକୃତି" ବୋଲି କରାଯାଇଛି।

ପନ୍ଦରତମ ପଦରେ "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଉଭୟ ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପନ୍ଦରତମ ପଦରେ ଦାନିଏଲ "chazon"କୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଷୋଳଷତମ ପଦରେ ପାଲ୍ମୋନି ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "mareh" ବୁଝାଇଦିଅନ୍ତୁ। ଏହି ଦୁଇ ପଦର ଗଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଏହା ଏହି ଦୁଇ ଶବ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ପାର୍ଥକ୍ୟ —ଉଭୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭାବରେ ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ କରେ।

ଏହା ପାଲ୍ମୋନି ଯିଏ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ "mareh" ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାନ୍ତି, କାରଣ ଯିଏ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେହିଜଣେ ଜଳର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଗାବ୍ରିଏଲ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଥିଲେ, "ଉଲାଇର ଦୁଇ କୂଳ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱର।" କୂଳଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟରେ ବହୁଥିବା ନଦୀ ହେଉଛି ଉଲାଇ, ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଜଳର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବାଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। ଏହି ସତ୍ୟ ସହିତ ଆଉ ଏହି ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସଂଲଗ୍ନ ଅଛି ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପ୍ରଧାନଦୂତ ଭାବରେ, ସେହିଜଣେ ଯିଏ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାନ୍ତି। କୂଳଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟର ସେହି ସ୍ୱର, ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର "ସେହି ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସନ୍ତ"ଙ୍କର ସ୍ୱର ଅଟେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ହିଁ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ "mareh" ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାଏ। ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ନଦୀର କୂଳଦ୍ୱୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି। ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ମିହିନ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଯିଏ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚି ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ତୁମେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କର ଓ ପୁସ୍ତକକୁ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର; ଅନେକେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଧାଇବେ, ଓ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ତାହାପରେ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ଆଉ ଦୁଇଜଣ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ—ଜଣେ ନଦୀର କୂଳର ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱରେ, ଓ ଅନ୍ୟଜଣ ନଦୀର କୂଳର ସେହି ପାର୍ଶ୍ୱରେ। ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ସୂତି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ, କହିଲେ, "ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କଥାମାନଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କେତେ ସମୟ ରହିବ?" ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ସୂତି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ, ଶୁଣିଲି, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତ ଓ ବାମ ହାତ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ଉପରେ ଉଠାଇ, ଯିଏ ସଦାକାଳ ବଞ୍ଚି ଅଛନ୍ତି ସେହି ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ କାଳ, କାଳଗୁଡ଼ିକ, ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଛିଣ୍ଡିଛିଣ୍ଡି କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ସାରିଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:4–7.

ଯେ ମନୁଷ୍ୟଜନ "ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ," ସେ "ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଓ ବାମ ହସ୍ତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରି, ଯିଏ ଚିରକାଳ ଜୀବନ୍ତ, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ," ଏବଂ ସେହି ଜନେ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିବା ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ହସ୍ତ ଉତ୍ତୋଳନ କରି, ଯିଏ ଚିରକାଳ ଜୀବନ୍ତ, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସେ ଜଳ ଓ ପୃଥିବୀ—ଉଭୟର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ମୁଁ ଯେଉଁ ଦୂତଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିଥିଲି, ସେ ତାଙ୍କ ହସ୍ତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରତି ଉତ୍ତୋଳନ କଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଯୁଗାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ, ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଓ ତାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତକୁ, ପୃଥିବୀକୁ ଓ ତାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତକୁ, ସମୁଦ୍ରକୁ ଓ ତାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଜଣଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଲେ ଯେ, ଆଉ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:5, 6।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରବଳ ଦୂତ ସେହି ପାଲ୍ମୋନି ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନଦୀର ଦୁଇ କୂଳର ମଧ୍ୟରୁ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କଥାମାନଙ୍କର" "ଶେଷ" କେବେ ଘଟିବ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ଜଣେ "ସିଂହ" ପରି ଗର୍ଜନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେଠାରେ ସେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ କହିଲେ, କାନ୍ଦନି; ଦେଖ, ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ଦାଉଦଙ୍କର ମୂଳ, ପୁସ୍ତକଟି ଖୋଲିବାକୁ ଏବଂ ତାହାର ସାତୋଟି ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିଦେବାକୁ ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସିଂହାସନର ମଝିରେ ଏବଂ ସେହି ଚାରି ପ୍ରାଣୀର ମଝିରେ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କର ମଝିରେ, ଏକ ମେଷଶାବକ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲା, ଯେପରି ତାହା ବଧ କରାଯାଇଥିଲା; ତାହାର ସାତୋଟି ଶିଙ୍ଗ ଓ ସାତୋଟି ଚକ୍ଷୁ

> ଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାତ ଆତ୍ମା। ଏବଂ ସେ ଆସି ସିଂହାସନ ଉପରେ ଆସୀନ ଥିବା ଜଣଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରୁ ପୁସ୍ତକଟି ଗ୍ରହଣ କଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୫:୫–୭।

ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଭାବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ମେଷଶାବକ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ସାତଟି ମୁଦ୍ରାରେ ମୁଦ୍ରିତ ପୁସ୍ତକକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ବିଜୟୀ ହେଲେ। ସେ ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକରେ ଜଳ ଉପରେ ଗମନ କରୁଥାନ୍ତୁ କି, କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଗୋଟିଏ ପାଦ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ପାଦ ରଖିଥାନ୍ତୁ, ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ଏବଂ ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଭାବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ଉଭୟ ମୁଦ୍ରିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି। ସେ ଯେପରି ଦାନିୟେଲର ପୁସ୍ତକକୁ ମୁଦ୍ରିତ କରିଥିଲେ, ସେପରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନିକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ କରିଥିଲେ।

> "ଯେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ। ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦ ଏବଂ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଉପରେ ନିଜ ବାମ ପାଦ ରଖିବାରେ, ଶୟତାନ ସହିତ ମହାବିବାଦର ଅନ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟମାନରେ ସେ ଯେ ଭୂମିକା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ଏହି ଅବସ୍ଥାନ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ଓ ଅଧିକାରକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହି ବିବାଦ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ଏବଂ ଅଧିକ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହୋଇଉଠିଛି, ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି ଚାଲିବ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର କୁଶଳ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ତାହାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିବ। ଶୟତାନ, ଦୁଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ର ହୋଇ, ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିବ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମନୋଯୋଗ ଦାବି କରନ୍ତି। ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ହାକ ଦିଅନ୍ତି। ଯେମାନେ ସତ୍ୟର ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଶୟତାନ ସହ ଏକତ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱରର ଶକ୍ତି ଓ ଅଧିକାର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ।"

> "ଏହି ସାତଟି ଗର୍ଜନ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିସାରିବା ପରେ, ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଆସିଥିଲା ସେହିପରି ଏହି ଆଦେଶ ଆସେ: 'ସାତଟି ଗର୍ଜନ ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଛି, ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର।' ଏଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାବଳୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହା ସ୍ୱକ୍ରମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଦାନିଏଲ ଦିନମାନଙ୍କ ଶେଷରେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ। ଯୋହନ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଅମୁଦ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖନ୍ତି। ତାହାପରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେମାନଙ୍କର ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନ ମିଳେ। ଛୋଟ ପୁସ୍ତକର ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା।"

> "ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଏକ। ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଅନ୍ୟଟି ପ୍ରକାଶନ; ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ, ଅନ୍ୟଟି ଖୋଲାଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକ। ଯୋହନ ସେହି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିଥିଲେ, ଯାହା ବଜ୍ରଧ୍ୱନିଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇନଥିଲା।"

> "ସାତଟି ଗର୍ଜନରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ବିଶେଷ ଆଲୋକ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଏକ ଚିତ୍ରଣ ଥିଲା।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ଆଠମ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଜଳ ଉପରେ ଥିବା ମନୁଷ୍ୟରୂପେ ପାଲ୍ମୋନି ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେହି ନିଜ ହସ୍ତରେ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ଧାରଣ କରିଥିବା ପରାକ୍ରମୀ ଦୂତ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ଯିଏ ନିଜ ବାକ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରିତ କରନ୍ତି ଓ ମୁଦ୍ରାମୋଚନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମହାଦୂତ ମୀଖାଏଲ ଅଟନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନଦୂତ ମୀଖାଏଲ, ଯେତେବେଳେ ମୋଶାଙ୍କ ଦେହ ବିଷୟରେ ସେ ଶୟତାନ ସହିତ ବିବାଦ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିନ୍ଦାସୂଚକ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧମକ ଦିଅନ୍ତୁ।" ଯିହୁଦା 1:9.

ମୀଖାଏଲ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମ, ଏବଂ ସେହି ନାମ ଏହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେ ସେ କେବଳ ଦୂତମାନଙ୍କର ସେନାପତି ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରିବାର ଶକ୍ତିର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। ମୀଖାଏଲ ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସଦୃଶ କିଏ"। ଯେତେବେଳେ ନେବୁଖଦ୍‌ନେଜର ସେହି ଭଟ୍ଟିରେ ତିନିଜଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଜଣେଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ସେ ମୀଖାଏଲଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ। ଏବଂ ପ୍ରଧାନଦୂତ ମୀଖାଏଲ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ସେହି ଅଧିପତି, ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୌରାଣିକ ରୋମର ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ନିଜକୁ ବଡ଼ କଲା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ଏଗାରର ପୂରଣ ଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଲିଖିତ ଅଛି, ମୁଁ ତୁମକୁ ତାହା ଦେଖାଇବି; ଏବଂ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜକୁମାର ମୀଖାଏଲ ବ୍ୟତୀତ ମୋ ସହିତ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଠିଆ ହେଉଥିବା କେହି ନାହିଁ। ଦାନିୟେଲ 10:21।

ସେହି ମିଖାଏଲ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାନ୍ତି, ମୃତମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ କୃପାକାଳ କେବେ ସମାପ୍ତ ହେବ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତି।

> "'ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୀଖାଏଲ, ତୁମ ଜନମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ସେହି ମହାନ ରାଜକୁମାର, ଉଠିବେ; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏମିତି ଏକ କ୍ଳେଶର ସମୟ ହେବ, ଯେପରି ଜାତି ରହିଥିବାବେଳୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ ଜନମାନେ, ଯେତେମାନେ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ମିଳିବେ, ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ।' ଯେତେବେଳେ ଏହି କ୍ଳେଶର ସମୟ ଆସେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯାଇଛି; ଆଉ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ନାହିଁ, ଆଉ ଅନୁତାପହୀନମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃପା ନାହିଁ। ସଜୀବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଛି। ଏହି ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଳ, ଯେମାନେ ନାଗର ସେନାଦଳ ଦ୍ୱାରା ସଂଗଠିତ ପୃଥିବୀର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିବା ମାରାତ୍ମକ ସଂଘର୍ଷରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତି। ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପାର୍ଥିବ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଦେଶ ଜାରି ହୋଇଯାଇଛି ଯେ, ସେମାନେ ପଶୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବେ ଏବଂ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ନହେଲେ ନିର୍ଯାତନା ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବେ। ପରମେଶ୍ୱର ଏବେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁନ୍ତୁ, କାରଣ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ସେମାନେ ତେବେ ଏପରି ଭୟାନକ ସଂଘର୍ଷରେ କ'ଣ କରିପାରିବେ!"
> Testimonies, volume 5, 212.

ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଯେ ଶେଷ ରହସ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରନ୍ତି, ସେହି ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ; ଏବଂ ଏହାରେ ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି ଯେ, ସେ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାଦାନର ରୂପରେଖା ଓ ଗଠନର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖନ୍ତି। ଜଳର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷ, ଯିଏ ନିଜ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସଦାକାଳ ଜୀବନ୍ତ ଥିବା ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯିଏ ସିଂହ ପରି ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରେ, ସେହି ହେଉଛନ୍ତି ଯିଏ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନିକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି। ସେହି ହେଉଛନ୍ତି ଯିଏ ସାତଟି ମୁଦ୍ରାରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି, ଏବଂ ଯିଏ ସେହି ମହାନ ରାଜକୁମାର, ଯିଏ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ପ୍ଲାଲ୍ମୋନି ଯେତେବେଳେ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "mareh" ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ସେ ଠିକ୍ ସେହି କଥାହିଁ ଅର୍ଥ କରିଥିଲେ।

ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "ଚାଜୋନ" ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇନଥିଲେ। "ଚାଜୋନ" ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ; ଏବଂ ତେରୋତମ ପଦରେ ଯେଉଁ "ଦର୍ଶନ"ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ମଧରେ କରାଯାଇଛି, ସେହିଟି ମଧ୍ୟ ଏହାହିଁ। "ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" "ଚାଜୋନ" ଦର୍ଶନ ଦୈନିକ (ପୌତ୍ତଳିକତା) ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ (ପାପତନ୍ତ୍ର) ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କରନ୍ତି।

> ତା'ପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର ଜନ କହୁଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଜନ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ,

> ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ ଉଭୟଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ ହେବା ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରାଯିବ—ଏହା କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ? Daniel 8:13.

ପାଲ୍ମୋନୀ (ଅଦ୍ଭୁତ ଗଣନାକାରୀ) ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ "କେତେକାଳ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି "chazon" ଦର୍ଶନ ରହିବ ବୋଲି ପଚାରାଯାଏ, ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହା ପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।" ତାପରେ ଦାନିୟେଲ ସେହି "chazon" ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଯାହା "ନିତ୍ୟ ବଳି, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବା ଅପରାଧ, ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳ ଉଭୟଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରାଯିବା ପାଇଁ" ସମ୍ବନ୍ଧିତ। କିନ୍ତୁ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ "mareh" ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଏ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଥ୍ୟର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ନିଜସ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି। "mareh" ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନଙ୍କର ସେହି ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଛବିଶ ପଦରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତର ଯେ ଦର୍ଶନ କୁହାଯାଇଛି, ସେହି ଦର୍ଶନ ସତ୍ୟ; ତେଣୁ ତୁମେ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର; କାରଣ ସେହି ଅନେକ ଦିନ ପାଇଁ ଅଟେ। ଦାନିଏଲ 8:26.

ଏହି ପଦ୍ୟରେ "ଦର୍ଶନ" ଶବ୍ଦଟି ଦୁଇଥର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି। ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖଟି "mareh" ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି "chazon" ଦର୍ଶନ। "mareh" ଦର୍ଶନ ହେଉଛି "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନଙ୍କର" ଦର୍ଶନ। "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନ" ବୋଲି ହିବ୍ରୁ ପ୍ରକାଶଟି ବାଇବେଲରେ ପ୍ରାୟତଃ ମିଳେ, ଏବଂ ପଦ୍ୟ ଛବିଶରେ ଯେପରି ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି, ସେପରି ସେଠାରେ ସଦା "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନ" ଭାବେ ହିଁ ଅନୁବାଦ ହୋଇଥାଏ। ସମଗ୍ର ବାଇବେଲରେ ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାକୁ "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନ" ବ୍ୟତୀତ ଭିନ୍ନ ଭାବେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ସେହିଟା ପଦ୍ୟ ଚଉଦରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାକୁ କେବଳ "ଦିନ" ଭାବେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ପଦ୍ୟ ଚଉଦର ପ୍ରକୃତ ହିବ୍ରୁ ପାଠ ହେବ, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।"

ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଥିବା ଏହି ପଦ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ସେହି ପଦ ଯେଉଁଠାରେ "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ" କେବଳ "ଦିନ" ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପାଲ୍‌ମୋନି ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଏହି ପଦକୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କରୁଥିଲେ। ସେ ଏହା କରିଥିଲେ, କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲ୍‌ର ଅନୁବାଦକମାନଙ୍କର ମନକୁ ଏହି ପଦବାକ୍ୟଟିକୁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଯେପରି ଲେଖାଯାଏ, ସେପରି ନ ଲେଖି ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଲେଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି। ଏହି ସତ୍ୟରୁ ଯେ ବିଷୟଟି ଉଦ୍ଭବ କରେ, ସେହି ହେଉଛି—ଯେତେବେଳେ ଗବ୍ରିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "mareh" ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବାକୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ 1844ର ପ୍ରକାଶର ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବାକୁ କୁହାଯାଉଛି, ନାହିଁ କି ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ "chazon" ଦର୍ଶନକୁ।

"ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନଙ୍କ" ଦର୍ଶନ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଆରମ୍ଭ ହେବାବେଳେ ଘଟିଥିବା ଏକ ପ୍ରକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ। ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଘଟିଥିବା ସେହି ପ୍ରକାଶର ଦର୍ଶନ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପଦଦଳନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ। ସେହି ତାରିଖରେ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ପ୍ରକାଶ ଘଟିଥିଲା କି?

> "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ଆମର ମହାଯାଜକ ଭାବେ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ, ଯାହା ଦାନିଏଲ 8:14 ରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗମନ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ 7:13 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ମାଲାଖୀ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା,—ଏସବୁ ଏକେ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ମଥି 25 ରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବରଙ୍କର ବିବାହକୁ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।" The Great Controversy, 426.

୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ପ୍ରକଟତାକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏହି କାରଣରୁ, ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବାଇବେଲ-ଲେଖକ ସତ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୁଏ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର କୌଣସି ରୂପକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ,

ସେମାନଙ୍କ ୁ ଗାବ୍ର ିଏଲ୍ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ। ଯଦି ଗାବ୍ର ିଏଲଙ୍କ ୁ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକେ ୍ଟାବର ୨୨ ତାରିଖ ବିଷୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଥାଏ, ତେବେ "ପ୍ର କଟତାର ଦର୍ଶନ"କୁ ସ୍ଥ ାପିତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ୁ ଏକ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଆବଶ୍ୟ କ ହୋଇଥାନ୍ତ ା।

ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ଦାନିଏଲଙ୍କ "chazon" ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିବା ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ଆକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି, ଏବଂ ସେ ଏହା କରନ୍ତି ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରି ଯେ "chazon" ଦର୍ଶନ ସେହି ଦର୍ଶନ ଯାହା 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

> ଏବଂ ମୁଁ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦୁଇ କୂଳର ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯେ ଡାକି କହିଲା, ହେ ଗାବ୍ରିଏଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହି ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇଦେ। ତେଣୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ଥିଲି, ସେ ସେଠାକୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ସେ ଆସିବାମାତ୍ରେ ମୁଁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ମୁହଁ ନମାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ବୁଝ; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଶେଷକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ। ଦାନିଏଲ 8:16, 17.

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦର "ଦର୍ଶନ," ଅର୍ଥାତ୍ "ଶେଷ ସମୟରେ," ସେହି "ଚାଜୋନ୍" ଦର୍ଶନ; ଏବଂ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ଶେଷ ସମୟ" ହେଉଛି 1798। ଏହାହିଁ ସେହି "ଦର୍ଶନ" ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି "ଦର୍ଶନ" ନୁହେଁ, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। କାରଣ, ଏହା ପାଇଁ ଗାବ୍ରିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ।

> ତେଣୁ ସେ ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ଦାଁଡିଥିଲି ସେଠାକୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ସେ ଆସିବାମାତ୍ରେ ମୁଁ ଭୀତ ହେଲି, ଏବଂ ମୋ ମୁହଁ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ବୁଝ; କାରଣ ଦର୍ଶନଟି ଶେଷକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ। ସେ ମୋ ସହିତ କହୁଥିବା ବେଳେ, ମୁଁ ମୁହଁ ଭୂମିପ୍ରତି କରି ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଥିଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କରି, ସିଧା କରି ଦାଁଡ କରାଇଦେଲେ। ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଦେଖ, କ୍ରୋଧର ଶେଷ ସମୟରେ ଯାହା ଘଟିବ, ମୁଁ ତୋତେ ତାହା ଜଣାଇଦେବି; କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଶେଷ ହେବ। ଦାନିଏଲ 8:17–19।

ଗବ୍ରିଏଲ୍ ତାଙ୍କୁ "ଦେଖ" ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସତ୍ୟକୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଅବଗତ କରାଇ ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସତ୍ୟ ହେଉଛି, ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର ଦୁଇଟି "ସାତଥର" ମଧ୍ୟରୁ "ଶେଷ କ୍ରୋଧ" 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହି "ଶେଷ କ୍ରୋଧ" କୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଏହାର "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ" ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହା "ଶେଷ" ହେବ। "କ୍ରୋଧ" ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଏକ ସମୟକାଳଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, କାରଣ ଏହାର ଶେଷ ପାଇଁ ଏକ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ" ଅଛି। ଯଦି "କ୍ରୋଧ" କେବଳ ସମୟର ଏକ ବିନ୍ଦୁ ମାତ୍ର ହୁଏ, ତେବେ ତାହାର କୌଣସି ଶେଷ ଥାନ୍ତା ନାହିଁ; ଏହା କେବଳ ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁ ହେଉଥାନ୍ତା ଯେତେବେଳେ ସେହି ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା।

"କ୍ରୋଧ"ର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶେଷବିନ୍ଦୁ ଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ଏକ କାଳଖଣ୍ଡର ଶେଷକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସେହି କାଳଖଣ୍ଡକୁ "ଶେଷ କ୍ରୋଧ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯଦି ଶେଷ ଅଛି, ତେବେ ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଥାଇପାରେ। "ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧ" ଦାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ କାଳଖଣ୍ଡ; କାରଣ ପୋପତନ୍ତ୍ର "କ୍ରୋଧ"ର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ ହେବାକୁ" ଥିଲା।

> ଏବଂ ବୁଝୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ପଡ଼ିବେ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉ, ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଉ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧଳା କରାଯାଉ, ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; କାରଣ ଏହା ଆଉ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି। ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କରିବ; ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ଉପରେ ନିଜକୁ ମହାନ କରିବ, ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଦେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫଳ ହେବ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ। ଦାନିଏଲ 11:35, 36.

ଏହି ଦୁଇଟି ପଦରେ, ନିଜ ଇଚ୍ଛ ାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏବଂ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ   କରୁଥିବା ରାଜାହିଁ ବିଷୟବସ୍ତ ୁ ଅଟେ। ଛତ୍ତ ିଶ ପଦଟି ସେହି ପଦ ଯାହାକୁ ପାଉଲ ପରିଭାଷା କରିଛନ୍ତ ି, ଯେତେବେଳେ ସେ "ପାପର ମନୁଷ୍ୟ "ଙ୍କ ୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରନ୍ତ ି,

ଯିଏ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱ ର ବୋଲି ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରି ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମନ୍ଦ ିରରେ ବସିଛି। 538 ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ାବ୍ଦ ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ଅନ୍ଧ କାର ଯୁଗର ନିର୍ଯାତନା ପଞ୍ଚ ତ୍ର ିଶ ପଦରେ ଚିହ୍ନ ିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା "ଶେଷକାଳ" ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅବ୍ୟ ାହତ ରହିଥାଏ, ଯାହା 1798 ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା "ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ ସମୟ" ଥିଲା। ପରେ ଛତ୍ତ ିଶ ପଦ ଏହା ଚିହ୍ନ ିତ କରେ ଯେ ପାପାସୀ "କ୍ରୋ ାଧ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ " "ସମୃଦ୍ଧ ି ଲାଭ କରିବ।" ଏହି ପଦଟି ଚିହ୍ନ ିତ କରେ ଯେ ପାପାସୀ 1798 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧ ି ଲାଭ କଲା, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ର ଥମ "କ୍ରୋ ାଧ" "ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ର୍" ହୋଇଥିଲା। ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ "ନିର୍ଦ୍ଧ ାରଣ" କରିଥିଲା ଯେ ପାପାସୀ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ , ଅର୍ଥାତ 1798 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ , ଯାହା "ଶେଷକାଳ" ଥିଲା, ଅବ୍ୟ ାହତ ରହିବ।

ପ୍ରଥମ "ଇଣ୍ଟିଗ୍ରେଶନ୍" 1798 ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା, ଏବଂ "ଶେଷ ଇଣ୍ଟିଗ୍ରେଶନ୍" 1844 ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା। ଏହି ଉଭୟ ଇଣ୍ଟିଗ୍ରେଶନ୍‌କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶେଷବିନ୍ଦୁ ଥିବା ସମୟାବଧିରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ। ପାଲ୍ମୋନିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ" (ଦିନମାନ) ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନର ଦୃଶ୍ୟାଂଶ ("mareh") ବୁଝାଇଦିଅନ୍ତୁ, ଯାହା 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ତାରିଖ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରି ଏହା କରିଥିଲେ।

ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର "chazon" ଦର୍ଶନ, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ସେହି ପଦଦଳନର ଦର୍ଶନ ଥିଲା, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ଶେଷ ପାଇଥିଲା। ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦର "mareh" ଦର୍ଶନ, ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପରିପୂରଣରେ, ଏବଂ ପଚିଶ ଶତ କୋଡିଏ ବର୍ଷର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମଧ୍ୟ ପରିପୂରଣରେ, 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ସହିତ ଶେଷ ହେଲା। ଏହି ଉଭୟ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ପବିତ୍ର ତାଲିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହାତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଆମେ ଶିଖିବାକୁ ଅନେକ ପାଠ ରଖିଛୁ, ଏବଂ ଅନେକ, ଅନେକ କଥା ଅଶିଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ରଖିଛୁ। କେବଳ ଈଶ୍ୱର ଓ ସ୍ୱର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ଯେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧାରଣାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, କେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅବସର ଆସିବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିରାଶ ହେବେ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଦୃଢ଼ ଜିଦ୍ଧି ସହ ନିଜ ଧାରଣା ଓ ମତମାନଙ୍କୁ ଧରିରଖୁଛୁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେହି ଐକ୍ୟ ପାଇପାରିବୁ ନାହିଁ, ଯାହା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ।" Review and Herald, July 26, 1892.